

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 479 ■ 14 Mart 2014 ■ Fiyatı: 25 krş.

NEWROZ PİROZ BE!

Savaşın kazananı barışın kaybedeni olmaz

Oylar Batı'da HDP'ye Kürdistan'da BDP'ye!

Barışa omuz vermek için Newroz'a!

KCK'nin son açıklaması, çözüm sürecinin sonuna mı geliniyor şüphesi yarattı. Bu, yersiz bir şüphe. KCK açıklamasına sadece "AKP muhatap olmak için zamandır" demiyor, aynı zamanda bir dizi talep de içeriyor.

Kürt hareketi, aynı anda, çözüm sürecinin ilerlemesi için gerekli ve kaçınılmaz olan taleplerini de sıralıyor.

Batı'da yaşayan tüm demokratik örgütler, çözüm sürecini destekleyen tüm güçler, yıllardır barış için mücadele eden siyasî örgütler, sendikalar, kitle örgütleri, asıl şimdi barışa sahip çıkmalı.

Kürt hareketi, barış sürecine karşı değil. Bu kadar yolsuzluğa batmış hükümetin, hâlâ barıştan yanaysa ve barış sürecinin muhatabı olmayı düşünüyorsa atması gereken adımların neler olduğunu altını çiziyor.

Çözüm süreci, AKP'nin ya da Erdoğan'ın bir alameti farikası değil. Çözüm süreci, Kürt hareketi açısından, yıllardır sürdürülen mücadele stratejisinde keskin bir değişimin ürünü.

Savaşan bir halkın, barış, siyasal haklar ve demokratik olanaklarının kazanılması ve genişlemesi için başlattığı bir girişim.

Hükümet, çözüm sürecinin başından beri, Abdullah Öcalan'ın beklediği adımları atmıyor. Müzakereleri yasal bir çerçeveye oturtmuyor. Tüm yasal değişikliklerle, özellikle yolsuzlukların daha da açığa çıkması karşısında kendisini yasal güvence altına alırken, müzakereleri yürütenlerin herhangi bir yasal güvencesi yok.

Abdullah Öcalan'ın koşulları radikal bir şekilde düzeltilmedi.

Çözüm sürecinin ilerlemesi için gerekli olan ve Kürt halkının heyecanla beklediği adımlar, süreç bir yılı aşkın bir süre devam etmesine rağmen atılmadı. Hükümet tarafından çıkarılan demokrasi paketleri, çözüm sürecini ilerletmeyi başaran içeriğe sahip değil. Kürt halkı anılda eğitim hakkını, yerel yönetimlerde demokrasinin tabana yayılmasını ve merkezî-bürokratik yapının müdahaleci yönetim anlayışına son verilmesini talep ediyor.

Abdullah Öcalan, sürecin birinci aşamasının bittiğini, ama ikinci aşamanın başlamadığını açıklamıştı. Bize düşen, muhatabın kim olduğuna bakmaksızın, Kürt halkının haklarını kazanması için, dev bir barış hareketi inşa etmektir. Hükümetin adım atmasını zorlayacak olan bu harekettir. İlk adım Newroz!

Newroz'da Kürt halkının barış taleplerinin yanında olduğumuz göstermenin zamanıdır!

16 Mart'ta yapılan Yetti Artık yürüyüşü caddedeki insanlardan büyük destek gördü.

Çocuklar mezarda Veli Küçük sokakta!

AKP'nin yolsuzluk soruşturmalarının yüzünü örtmek için Ergenekoncu katilleri serbest bırakmasına tepki gösterenler geçen haftasonu sokaktaydı. Kürdistan'ı 1990'lı yıllar boyunca kan havuzuna çevirenlerin, sayısız ölüm emri verenlerin, falili meçhullerin sorumlularının birer 'vatan kahramanı' değil katil olduğuna bilenenler 'Yetti Artık!' diye rek Beyoğlu İstiklal

Caddesi'nde yürüdü. Berkin Elvan gibi nice çocuğun katillerinden, Roboski katliamının sorumlularından hesap sorulmadığı gibi, tescilli katiller de dışarı salındı. Tahliye edilen katillerle darbecilerin hepsi 'kaldığımız yerden devam edeceğiz' diye tehdit savurdu. Kaldıkları yer, Zirve katliamı, Hrant Dink, Rahip Santoro, Danişay cinayetiydi. Ama farkında olma-

dıkları şu; Hrant'ın ardından 'Hepimiz Ermeniyiz' diye yürüyen yüz binler katillerden hesap sormaktan vazgeçmedi. 2008'den bu yana 'Ergenekon dağıtılacak' sloganıyla darbelere, devlete, Özel Harp Dairesi'ne karşı mücadele eden bizler de kaldığımız yerden devam edeceğiz ve katilleri insanlığa karşı işledikleri suçlardan yargılatıp çıktıkları yere geri göndereceğiz.

Erdoğan affetse de biz affetmeyiz!

Ergenekon davasından müebbet gibi ağır hapis cezaları olan, adları yıllardır faili meçhullerle, Kürdistan'daki cinayetlerle, derin devletle anılan pek çok kişi örgütlü suçlarda tutukluluk süresinin beş yıla düşürülmesiyle tahliye edildi.

KCK tutuklularının yararlandırılmadığı bu tahliyeler sadece hukuksal bir işlemden ibaret değil. AKP hükümeti uzun süredir başta İlker Başbuğ olmak üzere pek çok sanığın tutukluluğundan şikâyet ediyor. Başbakan, "İlker Başbuğ'un tutukluluğunu 'terör örgütüne mensubu' diyenleri tarih affetmez" diyor.

Yolsuzluk operasyonlarının başlamasıyla bunun bir Cemaat komplosu olduğunu anlatmaya başlayan AKP, bunu destekleyebilmek için

Ergenekon, Balyoz gibi davalarda yargılanan katilleri de aklamaya çalışmış, Başbakan Erdoğan "Balyoz ve Ergenekon'da katekulli var" demişti. Bu sözlerin ardından sokağa salınanlara bakın!

Veli Küçük: Devletin işlediği cinayetler söz konusu olduğunda ve 1990'lı yılların bütün katliamlarında geçen isim. 57 kişinin öldürüldüğü 1992 Newroz'unda albay olarak görev yapan; Gazi katliamının talimatlarını verdiği iddia edilen; Susurluk Komisyonu'nda ifade vermesine Genelkurmay tarafından "gerek görülmemeyen" Küçük, Kürt işadamlarına yönelik cinayetlerin de baş şüphelisiydi. JİTEM olarak bilinen kontrgerilla örgütlenmesinin kurucusu olan Küçük, 2005'ten itibaren 301 davalarında görülmeğe başlandı.

Hrant Dink, Küçük'ün duruşmaya gelmesinden tedirgin olduğunu belirtmiş, aynı zamanda ondan tehdit telefonları da aldığını söylemişti.

Levent Ersöz: Eski JİTEM komutanı. Şırnak Jandarma Alay komutanlığı yaptığı dönemde bölgede yürüttüğü hukuk dışı uygulamalar, işkenceler ve kayıplar nedeniyle bölge "Şırnak Cumhuriyeti" olarak anılıyordu. HADEP üyeleri ve yöneticileri başta olmak üzere Kürt hareketine yönelik baskı uygulayan Ersöz'ün bizzat işkenceye katıldığı da iddia edilmişti.

Emre Günaydın: Zirve Yaymevi katliamı faillerinden. Malatya'da 18 Nisan 2007'de Zirve Yaymevi'ne yapılan baskında üç Hristiyan işkence yaparاک kör bıçakla boğazlarını kesti.

Berkin Elvan

Hırsız ve vicdansız AKP liderliği:

Tayyip Erdoğan:

"Maalesef terör örgütlerinin içine aldığı, terör örgütlerinin içinde ne yazık ki yüzü poşulu, eline sapan verilmiş, cebinde demir bilyelerle olan bir çocuk orada maalesef bir biber gazına muhatap oluyor. Polis, orada yüzü poşulu, elinde sapanla, demir bilyeleri savuran o kişinin kaç yaşında olduğunu nereden ayıracak?"

Berkin Elvan'ın annesini AKP mitinginde yuhalatırken:

"Ben evlada sevgiyi, muhabbeti bilirim ama sizin evladınızın mezarına karanfil ve demir bilyeler atışını pek anlamadım. O demir bilyeleri niçin atıyordu mezarına? Neyin mesajını veriyorsun?"

Muammer Güler: (Gezi direnişinde Başbakan'ın tutumunu anlatıyor) "İzin verin girelim, basın açıklamamızı yapıp çıkalım dediler. Yalvardım, yakardım, Nuh diyor peygamber demiyor. Başbakan'ın kafasında Tekel işçileri var, yerleşirler ve çıkmazlar diye... Kim kalırsa kalsın, iki gün sonra kulaklarından tutar, geçmişini s*ker atarım onların yanı"

"Ben söylesem ne söyleyeceğimi bilmiyorum, Başbakan AVM demiş, öbürü bilmem ne demiş, ne deyim ben abi."

"Başbakan talimat vermiş, basıyorlar gazı."

AKP'li Şamil Tayyar: "Gazi olaylarının 19. yıl dönümüne denk gelecek şekilde eğer Berkin'in fişi çekildiyse bu sözler az bile..."

AKP'li Halide İncekara: (Berkin Elvan için) "Şiddet sever terör severler bir genci daha annesinin yüreğini yakarak kurban aldı. Yeter, gençlerimiz ve anneler yanmasın."

Egemen Bağış: (Berkin Elvan'ın cenaze töreni sırasında) "Terörün bitmesinden ve kardeşliğimizden rahatsız olup çözüm sürecini hedef alan nekrofillere de gereken cevabı milletimiz 30 Mart'ta verecek."

Sandığı bırak mücadeleye bak

haftanın yorumu

Başbakan ve Peygamber

“Peki, yalan söylerse ne olur?” deyince, Peygamber’imiz ayağa fırlıyor, “Asla” diyor. Yalan bu denli tehlikeli bir şey...

Başbakan’ın bu sözlerini sorumlu buldum doğrusu.

Yalan söylemek iyi bir şeydir diye düşündüğümden değil. Yalan konusunda Peygamber’e de, Başbakan’a da katılıyorum. Sorun başka...

Birincisi, hükümet ile Cemaat arasındaki kavgayı dinî ifadeler kullanarak yürütmek. Kavganın ne olduğunu herkes biliyor. Kavga, kim yönetecek, kim parsal toplayacak, kim daha zengin olacak kavgası. İktidar hırsı, para hırsı.

Bunu Peygamber’e dayandırarak, ayetlere dayandırarak yapmak, İslam’a ayıp etmektir bence. Dini kendi dünyevî amaçlarına araç etmektir. Konunun uzmanı değilim, ama böyle yapanların, Başbakan’ın da, Hocaefendi’nin de, her an çarpılabileceğini zannediyorum.

İkinci sorun şu. Başbakan yalan konusunu bu kadar vurgulamamalı. Yalan söylediği belli olan kişinin, Peygamber’i de araya sokarak yalan söyleyenleri lanetlemesi tehlikeli geliyor bana.

İstifa eden bakanların, Başbakan’ın ve oğlunun yaptıkları er geç ortaya çıkacak. Hepsinin kısa zamanda ne kadar inanılmaz servetlere sahip olduğunu eninde sonunda öğreneceğiz. Yaptıklarını örtbas etmek için söyledikleri yalanlar herkesin gözleri önüne serilecek.

O zaman ne diyecek Başbakan? “Yalan hakkında ileri geri konuşmuşum. Lütfen o dediklerim kayıtlardan silinsin!” diyebilir mi? Sahi, o dört bakan ne oldu?

Kendileri hakkında hiçbir dava, soruşturma, tutuklama filan olmadığına göre, demek ki hiçbir suçları yokmuş! Yolsuzluk filan yapmamışlar!

Niye istifa ettirildiler o zaman? Yazık değil mi?

Başbakan onlara büyük haksızlık etmiş.

Herhalde Peygamber’in haksızlıklar hakkında da söylemiş olduğu bir şeyler vardır.

Başbakan için şöyle bir sorun da var bence.

Demiş ki: “Polis, orada yüzü poşultu, elinde sapanla demir bilyeleri savuran o kişinin kaç yaşında olduğunu nereden ayıracağız?”

Demiş ki, “Sanmayın ki bunlar bir çocuğun cenazesi için bir araya geldiler. Bunlar maşa. Bu sokak vandallara teslim edilmez.”

Gencecik bir çocuk öldürüldüğünde, o çocuğu suçlu göstermek ve çocuğu katledenleri mazur görmek konusunda Peygamber Başbakan gibi düşünür müydü acaba?

Ve bir çocuğun cenazesine katılan insanlara hakaret etmek, “vandal” demek Peygamber’in hangi düşüncelerine uygun düşer?

Bu soruları ben soruyorsam, milyonlarca Müslüman’ın da sorduğunu tahmin ediyorum.

Roni Margulies

■ Geçtiğimiz haftaya damgasını vuran, Berkin Elvan’ın ölümü üzerine gelişen eylemler oldu. İki gün boyunca birçok şehirde, üniversitede ve lisede kendiliğinden gelişen protestolara İstanbul’daki devasa cenaze töreni eşlik etti. DSİP üyeleri, İstanbul, Ankara ve İzmir’deki gösterilerde yer aldılar. Polis, Berkin için adalet isteyenlere yoğun bir biçimde saldırdı. Ankara’daki eylemlerde iki günde 3 DSİP üyesi gözaltına alındı.

■ 15 Mart’ta İstanbul’da Kadıköy, Ümraniye ve Şişli’de Sosyalist İşçi’nin “Yolsuzluğu gizlemeyi, Ergenekoncuları aklamayı, Berkin Elvanları öldürmeyi iyi bilirsiniz...” manşetli bir önceki sayısının satışına ilgi büyüktü.

■ 340 aydın tarafından yayınlanan “İrçık saldırılara karşı HDP yalnız değildir!” bildirisi, İstanbul’da bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyuruldu. Toplantıya DSİP Eş Başkanı Şenol Karakaş da katıldı.

■ 16 Mart’ta Beyoğlu’nda “Yetti Artık” kampanyası aktivistleri “Hırsızları saklama, katilleri AK’lama!” diyerek Tünel’den Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler. Burada

Berkin Elvan’ın cenazesi, Şişli

yapılan forumda, Cumartesi Anneleri’nden Hanım Tosun, HDP Beyoğlu Belediyesi Eş Başkan adayı Seyhan Alma, eski milletvekili Ufuk Uras, insan hakları savunucusu ve avukat Eren Keskin, Kafkasya

Forumu’ndan Kuban Kural ve akademisyen Nil Mutluer konuştu.

■ İstiklal Caddesi Mis Sokak girişinde açılan HDP Beyoğlu seçim stantı büyük destek ve ilgi görüyor. Çok dilli çok kül-

türlü stantta aralarında DSİP’lilerin de bulunduğu çok sayıda aktivist inatçı bir faaliyet yürüterek Beyoğlu Eşbaşkan adayları Seyhan Alma ve Korhan Gümüş için oy istiyor.

Ne Batı ne Rusya:

Ukrayna’da emperyalist savaş oyunlarına hayır!

DSİP’in de bir parçası olduğu Uluslararası Sosyalist Akım, Ukrayna’da son dönemde yaşananlara ilişkin bir açıklama yaptı.

Açıklamada, ilerici bir emperyalizmin olmadığı ve Putin’in antifaşist bir güç olarak görülemeyeceği hatırlatılırken, Ukrayna halkının iki ana milliyetçilik tarafından bölündüğü belirtildi.

Açıklamada “Batı ve Rus emperyalizminin bu çatışmasında iki tarafı da desteklemeyiz. Ukrayna’ya herhangi bir NATO veya Avrupa Birliği ülkesinin müdahalesine karşıyız. Herhangi bir Rus müdahalesine de karşıyız. Emperyalist güçler, şu anki krizi, Ukrayna’nın geleceğini kendi çıkarlarına uygun bir

Batı ile Rusya’nın hegemonya savaşını militarizmi körükliyor.

şekilde şekillendirmek için kullanmaya çalışıyor.

Savaşa ve sosyal adaletsizliğe samimiyetle karşı çıkan pek çok kişi, ya Batı’nın ya da Rusya’nın ilericiliğini des-

tekmeye koyuldu. Bazıları için sadece Batı, diğerleri içinse sadece Rusya emperyalist olabilir. Bu pozisyonların ikisini de reddetmek zorundayız” ifadelerine yer

verildi.

“Batı Ukrayna’da milliyetçi bayrakların, doğuda ise Rus bayraklarının dalgalanması, milliyetçilikleri simgeliyor ve onları güçlendiriyor. Ülkenin her iki bölümündeki işçilerin arasındaki bölünmeyi de artırıyor. Gelecek için en büyük umut, işçilerin gösterilerde ve grevlerde tüm oligarklara karşı birleşmelerinde; aynı zamanda da emperyalist savaş oyunlarına destek sağlayan tüm milliyetçiliklerin üstesinden gelebilmelerinde yatıyor. Eğer Avrupa’daki sol, müdahaleye ve ekonomik kesintiye karşı savaşmak için harekete geçerse, bu Ukrayna’da sol bir alternatifin gelişmesine katkı sağlayabilir” denildi.

MARKSİZM 2014

16-20 Nisan İstanbul - Taksim Meydanı - Taksim Hill Otel www.marksizm.biz

Kâr için değil yaşam için su

Geçtiğimiz haftalarda yağmur ve kar yağışı hepimizi mutlu etse de, son elli yılın en ciddi kuraklığını yaşadığımız, barajlardaki su seviyelerinin hâlâ kritik eşiklerde olduğu bir gerçek. Bu yaz hepimiz için çok zor olacak. Önümüzdeki yıllarda ise daha uzun ve sık kuraklık dönemleri yaşayacağız. Çünkü kuraklığın şiddetlenmesinin nedeni iklim değişikliği!

İklim değişikliğine bağlı ekolojik dengenin geri dönüşü olmayan bir şekilde tahrip edilmesi ve su krizi yaşanması açısından çok kritik bir eşikteyiz.

Yetkililer bu gerçeklikten uzak: Şirketlerin çıkarlarını vatandaşların ve gezegenin çıkarlarından hâlâ daha önemli görüyorlar; bir yandan iklim değişikliğini derinleştiren enerji politikalarını uygulamaya devam edip bir yandan da kuraklıkla mücadele ettiklerini söylüyorlar. Oysa Türkiye’de su kullanımının %85’i endüstriyel tarımda ve sanayide kullanılıyor. Su, termik santrallerde buhar sistemlerinde ve kömürün yıkanmasında, HES’lerde ve kaya gazı çıkartılmasında kullanılıyor. Yapmayı planladıkları nükleer santrallerde de soğutma sistemlerinde kullanılacak. Derinleşen su krizi karşısında gözümüzü korumamız gereken sulak alanlar ise çılgın

projelere kurban ediliyor.

Yetkililerin yeni barajlarla, başka havzalardan su taşıyarak ya da su kesintilerine gidecek kuraklığa çözüm oluşturma-

mayacaklarını bildiğimiz gibi, kuraklık ve susuzluğun kaderimiz olmadığını da biliyoruz. Önerdikleri çözümler sorunu çözmek bir yana, su krizini

daha da derinleştiriyor.

İklim kriziyle su krizini gezen ve canlı yaşamı lehine dönüştürmenin tek yolu mücadelemek ve bu mücadelenin milyonların mücadelesi haline gelmesini sağlamak. 22 Mart Dünya Su Günü’nde sokağa çıkarak su varlıklarının kamusal varlıklar olduğunu, su hizmetlerinin de kamusal hizmet alanına dahil edilmesi gerektiğini haykıracağız.

Su, ne şirketlerin kâr etmesi için bir metadır, ne de devletlerin şiddetinin aracıdır. Su tüm canlıların yaşam kaynağıdır!

- Su hakkı anayasal güvence altına alınsın.
- Temel ihtiyaçlara yetecek miktar ve kalitede su ücretsiz olarak verilsin. Temiz, güvenilir ve içilebilir nitelikte su, çebeke sularından sağlansın.
- Su tarifisinin belirlenmesinde kârı esas alan “4736 Sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Ürettikleri Mal ve Hizmet Tarifeleri Kanunu”, “2560 sayılı İSKİ Kanunu”nun 23. maddesindeki düzenleme ve benzeri kanunlar yürürlükten kaldırılsın.
- Suyla ilgili kararlar, toplumun tüm kesimleri tarafından katılımcılık ilkesi ile alınsın.
- Bu kararlar doğanın, tüm canlıların ve gelecek kuşakların su hakkını koruyacak nitelikte ve bütünlükçü olsun.

Şöşyalizm sohbetleri

Siparişle ‘hareket’ olur mu?

Gezi direnişinden bu yana sokaktaki hareketin içerisinde, ‘sol’ denilemeyecek kesimlerin yer alması bir tartışma konusu.

Bu tartışma kitlesel hareketlerin nasıl olduğuyla ilgili. Saf bir devrim olmadığı gibi, saf bir kitle hareketi de yok. Yani dünyanın değişmesi ve bunun nasıl olması gerektiği konusunda uzlaşmış, aynı politik ilkeleri benimsemiş kitlelerin sokağa çıkmasını beklemek hayaldir. Böyle yekpare bir kitle olmadığını görüp sokağa çıkmamak da yanlışlıştır.

Sokaktaki hareket toplumdaki bütün karmaşık fikirleri taşıyor. Gündelik yaşamımızda TV’den, gazetelerden, sosyal medyadan, okulumuzdan, ailemizden gelen birçok farklı politik mesajla yoğruluyoruz. Olağan koşullarda politik mücadelenin içinde olmayan ve sadece üç beş yılda bir oy vermekle yetinen geniş kesimler, Gezi gibi bir kitle hareketine ceplerinde toplumdaki genel kabul gören fikirlerle katılır. Bu fikirler bir kez eyleme katılarak buharlaşamayacak kadar köklüdür. Yoksa dünya zenginliğinin kontrolünü elinde tutan bir avuç, milyarlarca yoksul karşısında iktidarını bunca yıl sürdürmezdi.

Aynı zamanda sokaktaki harekete birçok farklı siyasi örgüt de müdahale eder. Kendi fikirlerini hakim kılmaya çalışır. En son Berkin Elvan’ın cenazesinde adeta Taksim meydanındaki dev bayrağı söküp gelmişçesine büyük bir Türk bayrağıyla dolaşan da vardı, Ermeni soykırımını anmasını basmaya gelen gruplar da. Ancak bu grupların varlığını ve hareketi kendi çıkarlarına kullanmaya çalışmaları gerekçe gösterip harekete mesafelenmek, Mısır’da ‘sonucunda darbe olabilir’ gerekçesiyle dünya tarihinin gördüğü en büyük protestoya katılmayı reddetmeye benziyor.

Her büyük kitle hareketini farklı politik güçler kendi görüşleri doğrultusunda etkilemeye çalışır. Solun “saf” olma gereksinimiyle harekete katılmaması onu siyasetin dışına atar. Kolay olan, ömür boyu steril kitle mücadelelerini bekleyip durmaktır. Zor olansa, hareketin bileşimi konusunda asla yanılmaya kapılmadan hareket içerisinde aktif bir ideolojik-politik mücadele yürütmek, sokağa çıkmış olan kitleleri özgürlükçü fikirlerle kazanmayı seçmektir. Gerçekten devrimci olan ikincisidir.

Meltem Oral

mücadelenin içinden

İşyerlerinin talepleri ve KESK

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu KESK’e bağlı sendikaların şube genel kurulları devam ediyor.

Genel Kurullar, Berkin Elvan’ın ölümünün ardından gerçekleştirilen devasa cenaze töreninin, HDP’ye yönelik ırkçı-faşist saldırıların, adı artık hırsızlık ve katillik ile anılmaya başlayan AKP iktidarının sürdürdüğü polis terörünün damga vurduğu

yerel seçim çalışmalarının gölgesinde yapılıyor.

Siyasi ortamın genel kurullara ve buradan yola çıkarak KESK tabanına yansıdığını söylemek pek mümkün olmasa da, güçlü bir işçi hareketine her zamankinden çok ihtiyaç duyulan bu kritik günlerde, muazzam bir mücadele geleneğine sahip olan KESK’e önemli görevler düştüğünü belirtmek gerekir.

İşyerlerindeki öncüler,

KESK’in toparlanmasının ve yeniden bir güç olarak sahneye çıkmasının yolunun sadece DİSK-TTB-TMMOB ile yan yana gelmekle ve sadece öğle tatillerinde veya haftasonlarında gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamalarıyla sınırlanamayacağını farkında.

KESK’li öncü işçiler, her şeyden önce işyerlerinde bir güç olmak gerektiğini biliyor. İşyerlerinde güç haline gelebilmek için sadece KESK üyelerini değil, diğer kamu çalışanları sendikalarının üyelerini ve bunların hepsinin toplamından fazla olan sendikasız çalışanları da gözeten

somut talepler üzerinden bir işyeri örgütlenmesine ihtiyaç var. KESK’li kadroların sürdürceği bu örgütlenme faaliyeti aynı zamanda özel sektördeki beyaz yakalı işçileri, özel okullarda, özel hastanelerde, büyük şirketlerin bürolarındaki “meslektaşlarını” da kapsamak zorunda.

Bu şekilde büyüyecek olan bir KESK, işyerlerinden yükselen talepleri toplumun genelinin özgürlük, barış ve adalet talepleri ile birleştirebilir ve kazanana kadar sürecek bir grev dalgasını başlatabilir.

Kemal Başak